

denna text ingår funderingar kring både språk och ideologi, Chomskys huvudämnen. Därför trodde jag mig kunna få hjälp av Chomsky, som både är språkvetare och vänster-filosof. Ju mer jag kunde sno från andra, desto mindre tankearbete för mig. Fick jag då någon hjälp av Chomskys överväldigande litterära produktion? Nej. Trots att jag berör exakt samma problem som han gör, finns inte en enda bok med honom med i litteraturlistan. Detta kan jämföras med att Pia Laskars *Anarkafeminism* finns där. Chomskys filosofier kändes fel, men tillfället att ta itu med honom fanns inte då. Det skulle komma senare, i och med Rämmel.

Stansert skriver: "Det han [undertecknad] gör är att invända mot Chomsky..." Här "glömmer" Stansert bort att jag i recensionen skriver: "Det finns otaliga invändningar mot Chomskys [språkliga] upptäckt. (Det kan bara bli invändningar eftersom vad som inte kan bevisas inte heller kan bli vederlagt.)"

Stanserts slutsats av min kritik är att jag kallar Chomsky tjötgubbe eftersom hans väldiga litterära produktion innehåller så många upprepningar att det till slut gjorde mig förbannad. (Hur kan jag veta att han kallades tjötgubbe? Jo, för att jag för nåt år sedan jobbade med modern till en av Chomskys underhuggare på MIT.) Enligt Stansert har jag inte alls presterat någon som helst kritik mot Chomskys skrivande. Detta kunde givetvis inte vara mer felaktigt.

Samanfattning av kritiken mot Chomsky

1. Chomskys språkliga upptäckt, att språkstrukturen är medfödd, grundas på ett idealistiskt perspektiv. Det ser på objektet i ett vakuum. Till detta skrev jag i recensionen: "I Chomskys fall är språket inte främst interkommunikation mellan individer, utbyte av information. (Vilket det visst är.) På så sätt berörs inte språket av dess utövare. (Vilket det visst gör.) Inte heller uttrycker språket vad individerna gör det till. (Vilket det visst oxå gör.)" Men inget existerar i ett vakuum, som Chomsky senare också skulle förstå, och därmed vara tvungen att revidera sin upptäckt. (Stansert försökte förlöjliga detta med att endast skriva ut citat av meningarna inom

parenteserna, vilket helt uppenbart får en helt annan mening i sitt riktiga sammanhang.) Därefter följer fyra andra invändningar som alla pekar på att det individuella Chomsky bygger sin språkliga upptäckt utifrån omöjliga kan existera utan det kollektiva, det sociala, en omgivning. Här är jag kaxig: Chomskys språkliga upptäckt gjorde honom, i alla fall i språkvetarkretsar, världsberömd. I recensionen visar jag, genom att angripa teorin på mitt sedvanliga sätt jag angriper den borgerliga vetenskapen/filosofin i allmänhet, att den inte ens är i närheten av att vara heltäckande, "vetenskaplig". De borgerliga akademikerna kallar mig ideologisk ("marxistisk") och inbillar sig därmed att de inte alls är berörda av min kritik, trots att de inte kan bemöta den. Saken är dock den att den inte är mer ideologisk än deras "vetenskap", med skillnad att det perspektiv jag väljer att se på saker ur kan förklara mer än de kan med deras teorier. Vad det då handlar om är tolkningsföreträdet. Och tolkningsföreträdet kommer ur vem som har makten över samhället, makten över produktionsförhållandet. Återigen är vi framme vid idealismens omöjlighet.

2. Chomskys politik grundas på idealism. Det gäller att upplysa om de verkliga förhållandena för de förtryckta. När de förtryckta vet om dessa kommer de att agera mot det förtryck de utsätts för. Handlingen är således sekundär. Framför allt handlar det inte om klasskamp. För Chomsky är det klasskrig. Det är inte arbetarna som ska ta över produktionen, utan det är medborgarna som ska ta över makten.

3. Chomsky uppvisar brist på självdistans. Chomsky kritiserar sina kolleger utan att förstå att han själv är en av dem. Media har enligt Chomsky fem filter, och är ett överhetens instrument. Men att MIT, ett universitet som dessutom samarbetar med den nordamerikanska militärindustrin, Chomskys arbetsplats, också på så sätt måste vara ett överhetens instrument, har inte Chomsky förstått.

Slutsats av kritiken av Chomsky

"Chomsky har missförstått kapitalismen och kapitalisters strävanden. Kapitalisters "politik" går inte ut på att vara "ond", utan att dess

konsekvenser - kapitalets profithunger - leder till större klasskillnader (vad Chomskys politik försöker att blottlägga). Förståelsen ligger alltså i det kapitalistiska produktionssättet, kapitalismen som system, och inte i den härskande ideologin - som enbart är systemet i uttryck."

Detta backas upp av Chomskys tanke på en konspiration, att de härskande och deras lakejer med ont uppsåt för ett krig mot övriga individer på vår planet. Visst är det så att pressen ljuger, men en stor omständighet föreligger, och det är produktionssättet. Kapitalismen fungerar på ett visst vis, och det är vad som ligger till grund för detta krig. Kapitalisten och arbetaren spelar här endast sina inbördes roller.

Stansert och idealismen

Stansert citerar mig: "I klasskampen har arbetarna för länge sedan sett igenom den härskande klassens ideologi och propaganda." Han kommenterar detta med: "Det där blir nästan lite komiskt för hade arbetarna sett igenom allt detta så hade inte den härskande klassen längre varit den härskande klassen." Stanserts kommentar innehåller vissa underliggande komplikationer. Grundläggande är dock, som jag har förklarat i "Problemet med vänstern", att arbetarna är medvetna om grunden för sin existens som arbetare, att verksamheten de arbetar i betalar sig själv och ger ett visst överskott. Om inte blir de arbetslösa. Problemet är inte heller den fördummande propagandan arbetare hånar. Inte heller är det faktum att fakta till kunskap om förhållandet som bildar situationen ej är tillgänglig, vilket de är (som Chomsky i sin konspirationsteori tvärtom hävdar att de inte är för att de härskande gör den otillgänglig för majoriteten, de förtryckta, samtidigt som han konkret bygger samma undersökning på just det motsatta förhållandet, att de är det, för att visa på de skilda intressena mellan de härskande och de förtryckta - *Högern och välfärden*). Kunskapen leder bara till handling om den rätta situationen finns för handen. Det betyder att "härskarklasens avlägsnande" inte kan bli en realitet förrän situationen för det infinner sig. Jag tänker inte gå in på olika teorier om